

- Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego,
 - Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych,
 - podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,
 - przedsiębiorstw geodezyjnych nadzorowanych przez Ministra Gospodarki Komunalnej oraz
 - Przedsiębiorstwa Miernictwa Górniczego w Bytomiu, podległego Ministrowi Górnictwa i Energetyki.
2. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 zwane są dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwa dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości równej 2% osobowego funduszu planowanego na rok 1959, o ile:

- 1) spełnią warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) wykonają zadania rzeczowe, określone przez jednostkę nadrzędną.

Określenie zadań powinno obejmować rodzaj i zakres robót, ilości jednostek rzeczowych oraz ustalenie terminów wykonania. Zadania te określa dla każdego przedsiębiorstwa jednostka nadrzędna w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1958 r., suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisu § 2 podlega zmniejszeniu o 10% za każdy procent pogorszenia wyniku.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo w roku 1959 poprawi wynik w porównaniu do wyniku w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, do wyniku planowanego na 1958 r., odpis dodatkowy na fundusz zakładowy wynosi:

- 40% sumy poprawy wyniku — w razie osiągnięcia poprawy wyniku do 15% oraz
- dalsze 20% sumy poprawy wyniku — w razie osiągnięcia poprawy wyniku powyżej 15%.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku planowanego na rok 1959.

§ 6. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcia planowanego wyniku na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959.

§ 7. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwa spełniły warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wyniki działalności gospodarczej osiągnięte w roku 1959 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo-deficytowych wyrobów i usług w roku 1959 w stosunku do 1958 r.

3. Właściwi ministrowie określą w drodze zarządzeń, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1958 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1959. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 8. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z wykonania niektórych robót i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 9. Jeżeli wartość wykonania nietypowych robót i usług, o których mowa w § 8, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełniają warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się do straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

V. Przepisy końcowe.

§ 11. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 12. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 lipca 1959 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 29 listopada 1957 r. w sprawie oznaczeń ostrzegawczych na statkach powietrznych oraz znaków i sygnałów lotniczych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 lit. a) i art. 36 ust. 2 prawa lotniczego (Dz. U. z 1935 r. Nr 69, poz. 437, z 1945 r. Nr 48, poz. 273 i Nr 50, poz. 282) oraz art. 6 ustawy z dnia 26 lu-

tego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 108 i Nr 41, poz. 310) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 listopada 1957 r. w sprawie oznaczeń ostrzegawczych na statkach powietrznych oraz znaków i sygnałów lotniczych (Dz. U. Nr 59, poz. 320) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W łączności lotniczej należy stosować znaki i sygnały lotnicze określone normami państwowymi.

2. Organy kierownicze instytucji lub jednostek lotniczych mogą ustalać znaki i sygnały uzupełniające, które obowiązują tylko załogi podległe tym

organom. Znaki i sygnały te powinny się wyraźnie odróżniać pod względem kształtu, barwy, wymiarów i innych cech od znaków i sygnałów określonych normami państwowymi”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1959 r.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

299

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1959 r.

w sprawie zmiany obszaru Ośrodka Zamiejscowego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z siedzibą w Kaliszu.

Na podstawie art. 5 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar właściwości Ośrodka Zamiejscowego Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z siedzibą w Kaliszu obejmuje okręgi Sądów Powiatowych w Kaliszu, Kępnie, Krotoszynie, Ostrowie Wielkopolskim, Ostrzeszowie, Pleszewie i Turku.

§ 2. Traci moc przepis zawarty w § 2 lit. e) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie ośrodków zamiejscowych niektórych sądów wojewódzkich (Dz. U. Nr 36, poz. 154).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1959 r.

Minister Sprawiedliwości: *w z. S. Walczak*

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 sierpnia 1959 r.

Przepisy sanitarne na lotniskach o ruchu międzynarodowym.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozumieniu przepisów rozporządzenia chorobami kwarantannowymi są: dżuma, cholera, żółta febra, ospa naturalna, dur osutkowy i dur powrotny.

2. Przyjmuje się, że okres wylegania żółtej febrы wynosi 6 dni, cholery — 5 dni, dżumy — 6 dni, ospy naturalnej — 14 dni, duru osutkowego — 14 dni, duru powrotnego — 8 dni.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) „lotnisko sanitarne” — lotnisko o ruchu międzynarodowym, odpowiadające warunkom określonym dla lotniska sanitarnego w myśl międzynarodowych przepisów sanitarnych,

2) „organ sanitarny lotniska” — wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa) inspektora sanitarnego właściwego ze względu na położenie lotniska sanitarnego.

§ 3. Ze statku powietrznego przybywającego z zagranicy powinna być przekazana lotnisku sanitarnemu po przybyciu na obszar Państwa Polskiego drogą radiową informacja zawierająca następujące dane:

- 1) lotnisko wyjścia oraz lotniska, na których statek powietrzny lądował w czasie danej podróży,
- 2) liczbę pasażerów podających, że przed obecną podróżą przebywali krócej niż 14 dni w kraju, w którym rozpoczęli podróż tym statkiem powietrznym,
- 3) przewidywany czas przybycia na lotnisko.

§ 4. W czasie lotu nad obszarem Państwa Polskiego zabrania się wyrzucania ze statku powietrznego przedmiotów, na których mogą znajdować się zarazki choroby zakaźnej.

§ 5. 1. Statek powietrzny przybywający z zagranicy może lądować na obszarze Państwa Polskiego tylko na lotnisku sanitarnym.

2. W przypadkach uzasadnionych Główny Inspektor Sanitarny może zezwolić na lądowanie statku powietrznego na innym lotnisku niż określone w ust. 1.

§ 6. 1. W razie przymusowego lądowania poza obszarem lotniska sanitarnego, dowódca statku powietrznego obowiązany jest nawiązać niezwłocznie kontakt z najbliższym organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 nie wolno bez zgody Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) pasażerom i załodze opuszczać najbliższego otoczenia statku powietrznego, chyba że zachodzi zagrożenie ich życia lub zdrowia,
- 2) przenosić ładunku ze statku powietrznego na inne miejsce, chyba że zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia ładunku.

§ 7. 1. Bezpośrednio po wylądowaniu statku powietrznego na lotnisku sanitarnym jego dowódca lub upoważniony zastępca powinien wręczyć organowi sanitarnemu lotniska wypełniony i własnoręcznie podpisany formularz według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Dowódca statku powietrznego lub jego upoważniony zastępca jest obowiązany udzielić na żądanie organu sani-